

Man skred derefter til Valg af 2 Viceformænd.

Der afgaves 46 Stemmesedler, som alle vare gyldige. Afgjørende Flertal var saaledes 24.

Valgte bleve Høgsbro med 46 Stemmer og Hørup med 42 Stemmer (4 Stemmer vare spredte).

Man skred derefter til Valg af 4 Sekretærer.

Der afgaves 35 Stemmesedler. Men heraf vare 3 blanke, tilbage vare altsaa 32 Stemmesedler, som alle vare gyldige.

Valgte bleve Bønløkke, Bjørnbak, N. Sørensen og Hansen (Sir), hver med 32 Stemmer.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 33 ff.)

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Bajer: Det er første Gang, at der er forelagt Rigsdagen et Lovforslag, ved hvilket der foreslaas Indfødsret meddelet til saa mange Personer som denne Gang. Forklaringen af, hvorfor der er saa stor Stigning fra den foregaaende Tid, er forøvrigt ikke saa vanskeligt at give. Det hidrører tilbørligt fra, at Indfødsret medfører borgerlige Rettigheder, dels politiske og dels kommunale, og det viser sig altsaa, at vort politiske og kommunale Liv vækkes i højere Grad. Naar jeg siger „kommunale“, maa jeg dog undtage Frederiksberg Kommune, hvor der mærkværdigt nok ikke kræves Indfødsret til kommunal Valgret. Dernæst er der den Omstændighed, at man i Rigsdagen har gjort gjældende ligeoverfor Regjeringen, at der behøves Indfødsret ikke alene til at være Embedsmænd, hvad man kan læse i Grundloven, men ogsaa til næsten enhver Stilling i Stats tjenesten. Det er muligt, at Lovgivningen er noget for streng paa dette Omraade, men saa længe den bestaar, skal den holdes. Det viser sig nu, da Regjeringen har søgt at drage alle dem frem, som

den har ansat i Stats tjenesten, inden de havde Indfødsret, altsaa mod Lovgivningen, at det har været Tilfældet med en Mængde, og i Særdeleshed paa dette Lovforslag findes der en hel Del af dem. Dette er imidlertid ikke nok til at forklare den stærke Stigning. At Stigningen er saa stærk, skal jeg med et Par Tal godtgjøre. Naar man tager Taalet fra 1866—76, finder man gennemsnitlig 33 Personer opførte paa hvert af de af Regjeringen forelagte Indfødsretslovsforslag. I det følgende Ti-Aar, 1876—86, var der gennemsnitlig 59 Personer, men der maa dog derved bemærkes, at i et Aar, nemlig i 1882—83, udkom ingen Lov paa Grund af Uenighed om en enkelt Person, og derfor maa de Personer, der vare opførte, regnes med det følgende Aar. Naar Hensyn tages dertil, er der paa de sidste ti Aars Lovforslag gennemsnitlig 55 Personer, og altsaa en Stigning fra 33 til 55 eller med 22 Personer. Men nu komme vi paa en Gang op til 218 eller, da en Person er udstemt i Landstinget, til 217. Det er en saa overordentlig stor Stigning, at naar man skal forklare den nærmere, maa man ogsaa lægge Mærke til, at der i Fjor ingen Indfødsretslov udkom. Og hvad var Grunden dertil? I den Henseende tror jeg, at vi maa kaste Ansvar over paa Regjeringen. Man kan ikke forlange, at Landstinget, som har saa stort et Arbejde, skal blive færdigt tidligere. Lovforslaget var mere end 2 Maanedes i Landstinget, kom den 1ste Februar i Aar til Folkethinget, her blev det behandlet første Gang den 3die Februar, og næste Dag blev Udvalget nedsat. Udvalget holdt umiddelbart efter sit første Møde og sendte en Forespørgsel til Krigsministeren, idet man ønskede at forsikre sig om, at der ikke paa Lovforslaget fandtes opført Gendarmere, og tillige ønskede man at vide, om der i det ulovlig bestaaende Gendarmekorps fandtes Personer, som ikke havde Indfødsret. Det vilde jo være at føie en ny Krænkelser af Loven til den foregaaende, om der skulde findes Personer i Gendarmekorpsen, som ikke havde Indfødsret. Jeg tror, det er med fuld Frihed, jeg betegner dette Korps saaledes som gjort, da den foreløbige Lov derom var forkastet i Folkethinget den 1de December forrige Aar. Det skal ikke nægtes, at Krigsministeriet svarede meget hurtigt, men paa den anden Side vilde Folkethingets Udvalg ikke have, at den Brevidelse skulde træffe det, at det ikke havde fremmet Sagen hurtigst muligt. Der blev afgivet Betænkning allerede den 5te Februar, Dagen efter at Udvalget var nedsat, hvorved Lovforslaget indstilledes til videre